

Gaard- sangersken

En Livshistorie

Optaget af
Nordisk Films Compagni

17/1 16.
22/1 16

—LIVET
—KAMPEN

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Bruun, en gammel Musiker . Hr. *Frederik Jacobsen.*
Hans Hustru . . . . . Fru *Julie Henriksen.*
Ella, deres Datter . . . . . Frk. *Alma Hinding.*
Tardmo, Impresario . . . . Hr. *Anton de Verdier.*
Büchner, Pianist . . . . . Hr. *Gunnar Sommerteldt.*

Beretningen om den lille Gaardsangerskes Skæbne er en vemodig og rørende Livsskildring, over hvilken kun Lykkens gyldne Sol kaster sparsomme Lysstriber. Baggaarden i Fattigkvartererne ejer vel kun liden Glæde, men Scenens straalende Lys, Kunstnerens tindrende Øjne og smilende Læber dækker dog mangan Gang over mere Sorg end Gydens usle Rønner!

Afdelingerne:

1. Ella og hendes gamle Fader.
2. I Baggaarden.
3. Ella synger.
4. Der samles ind til hende.
5. Et bragende Bifald.
6. Udenfor Porten.
7. Den tjenstivrige Betjent.
8. Noteret.
9. Nogle Dage efter.
10. I Retten.
11. Impresarien Tardino.
12. Idømt en Bøde.
13. »Maa jeg betale Bøden?«
14. Tre Venner.
15. I Ellas Hjem.
16. Impresariens Tilbud.
17. »Jeg vil uddanne Deres Datter.«
18. Tilbudet modtages.
19. Rejsen til Udlandet.
20. Et sidste Farvel.

21. Fire Aar efter.
22. Store Fremskridt.
23. Aftenen for Debut'en.
24. Før Concerten.
25. Tardinos Bøn!
26. Frieriet afslaa.
27. Klavervirtuosen Büchner.
28. Et degenereret Individ.
29. Betaget af Ellas Skønhed.
30. Et nyt Frieri.
31. »Skal vi flygte sammen?«
32. Afskedsbrevet til Tardino.
33. Variéténumret indstuderes.
34. Nedad Bakke.
35. En daarlig Ægtemand.
36. Brudet!
37. En skæbnesvanger Aften.
38. En desperat Beslutning.
39. Mens Ella synger . . .
40. Revolverskudet!
41. Rædslen har lammet hendes Tunge.
42. Arresteret.
43. Ella mindes Tardino.
44. Tardinos Overvejelser.
45. »Nej!«

46. Telegrammet knuser Ellas Livsmod.
47. Giften.
48. Tardino fortryder.
49. I sidste Øjeblik.
50. Katastrofen afværget!

„Maa jeg betale Bøden!“

Fra Barnsben har Ella lært at elske Musikens Toner. Hendes Fader er Musiker og har engang spillet i et fint Theater. Senere er det gaaet tilbage for ham, og den gamle Musikant og Ella holder nu Hjemmet oppe ved at spille og synge i Gaardene. Ingen nok saa berømt Virtuoso kan glæde sig over et saa andægtigt lyttende Publikum som Ella, naar hun med sin sølvklare Barnestemme synger sine enkle Sange.

Blandt hendes Tilhørere er en Dag en venligt udseende, elegant klædt Herre. Det er Impresarien Tardino. Han synes helt at hengive sig til Nydelsen af denne skønne Stemme, og da Ella har sluttet sin Sang, smiler og nikker han tilfreds.

Et Frieri.

Nogle Dage efter banker det paa Døren til den gamle Musikers Lejlighed. Udenfor staar Tardino. Han bliver ført ind i Stuen, og den gamle Musiker og hans Kone, der føler sig meget beærede ved en saa fin Herres Besøg, bliver yderst overrasket, da de hører, i hvilket Ærinde Tardino er kommen. Han forklarer, at han efter at have hørt Ellas Stemme er kommen til det Resultat, at den rummer rige Muligheder. Saa stor er hans Tillid i saa Henseende, at han vil bekoste hendes Uddannelse til Sangerinde, hvis Forældrene vil give Lov til, at hun maa følge med til Udlandet, for at hendes Stemme straks kan komme under Behandling af de berømteste

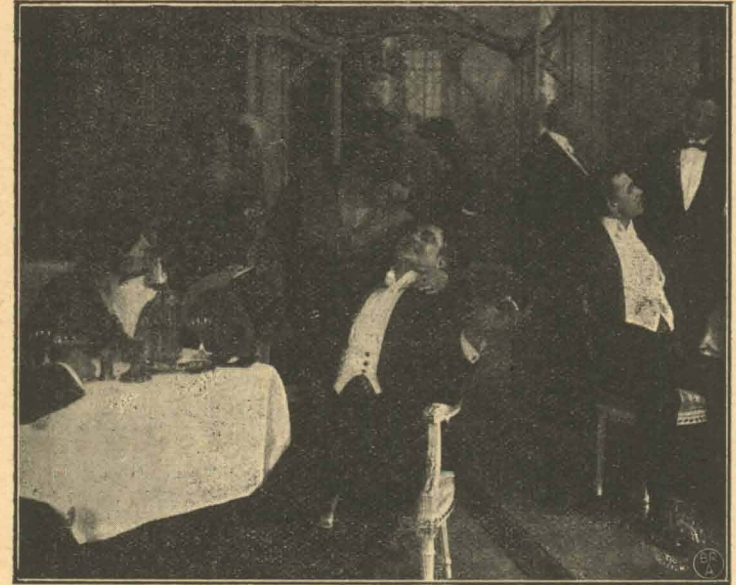

Lærere. Med største Glæde indvilliger den gamle Musiker og hans Hustru heri, og Ella selv er forstaaeligt nok henrykt blot ved Tanken om det Fremtidspanorama, Tardino opruller for hende.

Fire Aar er forløbet. For Ella er Tiden gaaet med alvorligt Arbejde. Under Tardino's kyndige Vejledning har hun Dag for Dag, Skridt for Skridt nærmet sig det Maal, der har staaet for hende som Virkeliggørelsen af hendes skønneste Drøm — Debut'en. Endelig staar hun ved Maalet. Nogle Timer før den betydningsfulde Begivenhed kommer Tardino for at hente hende til Koncerten. Han benytter Anledningen til at tale til hende om noget, der saa længe har ligget ham paa Hjerte. Uden store Ord skildrer han for hende, hvorledes han efterhaanden er kommen til at holde af hende, og spørger, om hun vil være hans Hustru. Med virkelig Sorg giver Ella ham et Svar, som hun ved vil bedrøve ham. Han har vist sig saa god og opofrende mod hende, og hun holder af ham som af en Fader. Men hun elsker ham ikke. Han svarer ikke til det Billede, hun i sine Ungpigedrømme har dannet sig af sin Tilkommende. — Ella tager det Løfte af sin Ven og Beskytter, at han ikke oftere vil tale til hende om Kærlighed, og at de skal vedblive at være Venner, som de hidtil har været det.

Naar Pligten glemmes.

Ved sin første Koncert træffer Ella Klavervirtuosen Büchner. Han er Typen paa et degereret Individ, hvem nedarvede Laster har gjort til et slet Menneske. Han har hidtil levet et Liv i Letsindighed — nu fristes han af Ellas uberørte Kvindelighed, og hun bliver et let Bytte for hans forføreriske Kunster. Han overtaler hende til at flygte med ham, og uden nærmere Overvejelser indvilliger hun heri, thi hun tror virkelig, at hun i Büchner har truffet den Mand, Forsynet har bestemt for hende, og hun mangler tilstrækkelig Livserfaring til at gennemskue hans falske Talemaader. Til Tardino skriver hun

---

I Paaklædningsværelset.

et Afskedsbrev, hvori hun beder ham tilgive hende, at hun gør ham Sorg.

Paa Forslag af Büchner indstuderer han og Ella et Nummer, med hvilket de gaar til Varietéen. Fra By til By farter de nu om, men Lykken følger dem ikke. Büchner keder sig som Regel i sin Hustrus Selskab. Bestandig sjældnere viser han sig i Hjemmet, og naar han endelig kommer, er han som oftest ikke ædru. Snart gider han heller ikke længere bestille noget og lader Ella alene om at skaffe Indtægterne. Ella søger med Taalmodighed at bære den Byrde, som ved hendes egen Ubesindighed er bleven lagt paa hendes Skuldre. Om-

Før Katastrofen.

sider brister dog hendes Overbærenhed. Hun lader ham forstå, at naar han ikke selv vil arbejde og tjene til sit Brød, vil hun i hvert Fald ikke betale hans Udskejelser. Han kan nu sejle sin egen Sø. Hun skal nok klare sig selv.

Büchner bliver aldeles opbragt herover og opsøger Ella i den Hensigt at ville true hende til at genoptage deres Forhold, men hun lader sig ikke forskrække af hans Trusler. Da fatter han en desperat Beslutning. Om Aftenen, da Ella skal optræde, indfinder han sig i Varietéen, og fra Tilskuerpladsen affyrer han flere Revolverskud imod sin tidligere Hustru. Tililende Kontrollører og Politibetjente griber ham og fører ham

Et af Livets store Øjeblikke.

til Politikammeret, hvorfra han senere bringes til det Fængsel, hvor han er bleven dømt til at hense Resten af sit Liv.

Ella er ikke bleven alvorlig ramt af Skudene. Helt uden Men er hun dog ikke sluppen fra Affæren — Rædslen har lammet hendes Tunge for evigt. I denne ulykkelige Tilstand mindes hun sin tidligere Ven, Tardino, og hun angrer, at hun i sin Tid gengældte hans Kærlighed med Utaknemlighed. Hun beslutter at skrive til ham og fortælle, hvorledes hun er stillet. Maaske vil han tilgive hende og tage hende til Naade.

Da Tardino modtager dette Brev, føler han sit gamle Hjerteskaar, som Tiden forgæves har forsøgt at læge, bryde

op igen. Han vakler et Øjeblik mellem Stolthed og Kærlighed — saa tager han sin Beslutning. Denne Kvinde har dræbt hans Lykke. Han vil ikke tilgive hende, og han sender hende et Telegram, blot indeholdende det ene Ord: *nej!* — Men da Telegrammet er afsendt, fortryder han alligevel sin Haardhed og tager afsted for dog at give Ella den Tilgivelse, hun beder ham om. Det er ikke langt fra, at han er ved at komme for sent, thi paa Ella har Telegrammet gjort saa stærkt et Indtryk, at hun har bestemt sig til ikke at ville leve længere. I sidste Sekund indfinder Tardino sig og afværger en Katastrofe, som — hvis den var bleven fuldbyrdet — for Resten af hans Dage vilde have hvilet tungt paa hans Samvittighed.

Men for Ella vender fra nu af alt sig til Lykke og Glæde.

